

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2023/C 112/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2023/C 112/02

Sprawa C-342/21: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwałe przekraczanie wartości dopuszczalnych mających zastosowanie do pyłu zawieszonego (PM10) w określonych strefach Słowacji – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekraczania tych wartości dopuszczalnych – Odpowiednie środki]

2

2023/C 112/03

Sprawa C-402/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid i in. (Cofnięcie prawa pobytu pracownika tureckiego): Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/S i E, C/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [Odesłanie prejudycjalne – Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja – Decyzja nr 1/80 – Artykuły 6 i 7 – Obywatele tureccy już zintegrowani z rynkiem pracy przyjmującego państwa członkowskiego i korzystający z odpowiadającego temu prawa pobytu – Decyzje organów krajowych cofające prawo pobytu obywateli tureckich przebywających legalnie w danym państwie członkowskim od ponad 20 lat ze względu na to, że stanowią oni aktualne, faktyczne i wystarczające poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społeczeństwa – Artykuł 13 – Klauzula standstill – Artykuł 14 – Względy uzasadniające – Względy porządku publicznego]

3

2023/C 112/04	Sprawa C-453/21, X-FAB Dresden: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – X-FAB Dresden GmbH & Co. KG/FC [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 38 ust. 3 – Inspektor ochrony danych – Zakaz odwołania z powodu wypełniania zadań – Wymóg niezależności funkcjonalnej – Przepisy krajowe zakazujące odwołania inspektora ochrony danych bez ważnej przyczyny – Artykuł 38 ust. 6 – Konflikt interesów – Kryteria]	4
2023/C 112/05	Sprawa C-482/21, Euler Hermes: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 90 – Podstawa opodatkowania – Obniżenie – Ubezpieczyciel wypłacający ubezpieczonym odszkodowanie z tytułu wierzytelności, z których płatności się nie wywiązano, łącznie z VAT – Przepisy krajowe nieprzyznające temu ubezpieczonemu, jako następcy prawnemu, obniżenia podstawy opodatkowania – Zasada neutralności podatkowej – Zasada skuteczności]	4
2023/C 112/06	Sprawa C-555/21, UniCredit Bank Austria: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – UniCredit Bank Austria AG/Verein für Konsumenteninformation [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2014/17/UE – Konsumentckie umowy o kredyt związane z nieruchomościami mieszkalnymi – Artykuł 25 ust. 1 – Przedterminowa spłata – Prawo konsumenta do obniżki całkowitego kosztu kredytu odpowiadającej odsetkom i kosztom przypadającym na pozostały okres obowiązywania umowy – Artykuł 4 pkt 13 – Pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta” – Koszty, których wysokość nie jest zależna od okresu obowiązywania umowy]	5
2023/C 112/07	Sprawa C-560/21, KISA: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – ZS/Zweckverband „Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen” KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 38 ust. 3 – Inspektor ochrony danych – Zakaz odwołania z powodu wypełniania zadań – Wymóg niezależności funkcjonalnej – Przepisy krajowe zakazujące odwołania inspektora ochrony danych bez ważnej przyczyny]	6
2023/C 112/08	Sprawa C-635/21, LB GmbH (Air loungers): Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – LB GmbH./Hauptzollamt D [Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Nomenklatura scalona – Klasyfikacja taryfowa – Pozycja 9401 – Zakres – Nadmuchiwane sofy (air loungers)]	6
2023/C 112/09	Sprawa C-668/21, „Druvnieks”: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – „Druvnieks” SIA [Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna polityka rolna – Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich – Wspólne zasady – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 60 – Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa – Pojęcie „sztucznie stworzonych warunków” – Odrzucenie wniosku o przyznanie pomocy ze względu na sytuację, w której znajduje się przedsiębiorstwo należące do tego samego właściciela co przedsiębiorstwo ubiegające się o daną pomoc]	7
2023/C 112/10	Sprawa C-688/21, Confédération paysanne i in. (Mutagenезa losowa in vitro): Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État – Francja) – Confédération paysanne i in./Premier ministre, Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation [Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Zamierzone uwolnienie organizmów genetycznie zmodyfikowanych – Dyrektywa 2001/18/WE – Artykuł 3 ust. 1 – Punkt 1 załącznika I B – Zakres stosowania – Wyłączenia – Techniki i metody modyfikacji genetycznej tradycyjnie stosowane, których bezpieczeństwo zostało już od dawna potwierdzone – Mutagenезa losowa in vitro]	8
2023/C 112/11	Sprawa C-708/21 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. – Évariste Boshab/Rada Unii Europejskiej [Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Rozporządzenie (WE) nr 1183/2005 – Artykuł 2b i art. 9 ust. 2 – Decyzja 2010/788/WPZiB – Artykuł 3 ust. 2 i art. 9 ust. 2 – Pozostawienie nazwiska wnoszącego odwołanie w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Decyzja (WPZiB) 2019/2109 – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2101]	9

2023/C 112/12	Sprawa C-713/21, Finanzamt X (Świadczenia właściciela stajni treningowej dla koni wyścigowych: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – A/Finanzamt X [Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Pojęcie „odpłatnego świadczenia usług” – Jedno świadczenie obejmujące utrzymanie w stajni, trening oraz udział koni w zawodach – Wynagrodzenie w zamian za przeniesienie połowy roszczenia odpowiadającego nagrodom pieniężnym uzyskanym przez konie w zawodach]	9
2023/C 112/13	Sprawa C-788/21, Global Gravity: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Retten i Esbjerg – Dania) – Skatteministeriet Departementet/Global Gravity ApS [Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja towarów – Nomenklatura scalona – Podpozycje 7616 99 90 i 8609 00 90 – Tubular Transport Running system (TubeLock) – Pojęcie „pojemnika”]	10
2023/C 112/14	Sprawa C-53/22, VZ (Oferent ostatecznie wykluczony): Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – VZ/CA [Odesłanie prejudycjalne – Procedury odwoławcze w dziedzinie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Interes prawny – Dostęp do procedur odwoławczych – Poważne wykroczenie zawodowe związane z porozumieniem antykonkurencyjnym – Inny wykonawca ostatecznie wykluczony z udziału w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia z powodu niespełnienia minimalnych wymogów]	11
2023/C 112/15	Sprawy połączone C-341/21 P i C-357/21 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 22 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska (C-341/21 P)/KM, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej oraz Rada Unii Europejskiej (C-357/21 P)/KM, Komisja Europejska, Parlament Europejski [Odwołanie – Artykuł 182 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Służba publiczna – Renta – Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej – Artykuł 20 załącznika VIII – Przyznanie renty rodzinnej – Żyjący małżonek byłego urzędnika uprawnionego do emerytury – Małżeństwo zawarte po zakończeniu służby przez tego urzędnika – Przesłanka minimalnego pięcioletniego czasu trwania małżeństwa w dacie śmierci urzędnika – Artykuł 18 załącznika VIII – Małżeństwo zawarte przed zakończeniem służby przez urzędnika – Przesłanka minimalnego jedynie rocznego czasu trwania małżeństwa – Zarzut niezgodności z prawem art. 20 załącznika VIII – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 20 – Zasada równego traktowania – Artykuł 21 ust. 1 – Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek – Artykuł 52 ust. 1 – Brak arbitralnego lub oczywiście niewłaściwego zróżnicowania w stosunku do celu zamierzonego przez prawodawcę Unii Europejskiej]	12
2023/C 112/16	Sprawa C-82/22 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 22 grudnia 2022 r. – Jean-François Jalkh/Parlament Europejski [Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu Europejskiego – Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej – Artykuł 9 akapit trzeci – Decyzja o uchyleniu immunitetu parlamentarnego – Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]	13
2023/C 112/17	Sprawa C-527/22 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2022 r. w sprawie T-493/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisja, wniesione w dniu 6 sierpnia 2022 r. przez Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior SL	13
2023/C 112/18	Sprawa C-649/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 14 października 2022 r. – XXX/Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA, Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros	14
2023/C 112/19	Sprawa C-673/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social nº 1 de Sevilla (Hiszpania) w dniu 27 października 2022 r. – CCC/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	14
2023/C 112/20	Sprawa C-687/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2022 r. – Julieta, Rogelio/Agencia Estatal de la Administración Tributaria	15
2023/C 112/21	Sprawa C-704/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-651/20, KL/ EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny	16

2023/C 112/22	Sprawa C-705/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-751/20, KL/EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny	16
2023/C 112/23	Sprawa C-708/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 16 listopada 2022 r. – Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC/Administración General del Estado	16
2023/C 112/24	Sprawa C-726/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 września 2022 r. w sprawach połączonych T-371/20 i T-554/20, Pollinis France/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2022 r. przez Komisję Europejską	17
2023/C 112/25	Sprawa C-741/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 2 grudnia 2022 r. – Casino de Spa SA i in.	18
2023/C 112/26	Sprawa C-747/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Bergamo (Włochy) w dniu 7 grudnia 2022 r. – KH/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	20
2023/C 112/27	Sprawa C-758/22, Bayerische Ärzteversorgung i in.: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2022 r. – Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung, Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung/Deutsche Bundesbank	20
2023/C 112/28	Sprawa C-759/22, Sächsische Ärzteversorgung: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2022 r. – Sächsische Ärzteversorgung/Deutsche Bundesbank	22
2023/C 112/29	Sprawa C-763/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire de Marseille (Francja) w dniu 16 grudnia 2022 r. – Procureur de la République/OP	23
2023/C 112/30	Sprawa C-766/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 16 grudnia 2022 r. – WD/Allane SE	23
2023/C 112/31	Sprawa C-771/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Austria) w dniu 19 grudnia 2022 r. – Bundesarbeitskammer/HDI Global SE	24
2023/C 112/32	Sprawa C-774/22, FTI Touristik: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 21 grudnia 2022 r. – JX/FTI Touristik GmbH	25
2023/C 112/33	Sprawa C-778/22, flightright: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 22 grudnia 2022 r. – flightright GmbH/ TAP Portugal	25
2023/C 112/34	Sprawa C-785/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 października 2022 r. w sprawie T-242/17 RENV, SC/Eulex Kosovo, wniesione w dniu 27 grudnia 2022 r. przez Eulex Kosovo	26
2023/C 112/35	Sprawa C-35/23, Greislzel: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 stycznia 2023 r. – ojciec/matka	27
2023/C 112/36	Sprawa C-44/23 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 listopada 2022 r. w sprawach połączonych T-316/14 RENV i T-148/19, PPK/Rada, wniesione w dniu 27 stycznia 2023 r. przez Kurdistan Workers' Party (PKK)	27
2023/C 112/37	Sprawa C-304/22, PM: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin – Niemcy) – PM/Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung, przy udziale: CM	29

Sąd

2023/C 112/38	Sprawa T-295/20: Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Aquind i in./Komisja [Energia – Transeuropejska infrastruktura energetyczna – Rozporządzenie (UE) nr 347/2013 – Rozporządzenie delegowane zmieniające listę projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania – Artykuł 172 akapit drugi TFUE – Odmowa zatwierdzenia przez państwo członkowskie projektu elektroenergetycznego połączenia międzysystemowego w celu przyznania mu statusu projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania – Niewpisanie projektu przez Komisję na zmienioną listę – Obowiązek uzasadnienia – Zasada dobrej administracji – Równość traktowania – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania – Proporcjonalność – Artykuł 10 Traktatu Karty Energetycznej]	30
2023/C 112/39	Sprawa T-522/20: Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Carpatair/Komisja [Pomoc państwa – Sektor lotniczy – Środki wdrożone przez Rumunię na rzecz portu lotniczego w Timișoarze – Środki wdrożone przez port lotniczy w Timișoarze na rzecz spółki Wizz Air i przedsiębiorstw lotniczych korzystających z tego portu lotniczego – Decyzja stwierdzająca częściowo brak pomocy państwa dla portu lotniczego w Timișoarze i dla korzystających z niego przedsiębiorstw lotniczych – Opłaty lotniskowe – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt regulacyjny – Indywidualne oddziaływanie – Istotny wpływ na pozycję konkurencyjną – Bezpośrednie oddziaływanie – Interes prawny – Dopuszczalność – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Selektywny charakter – Korzyść – Kryterium podmiotu prywatnego]	31
2023/C 112/40	Sprawa T-538/21: Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – PBL i WA/Komisja [Pomoc państwa – Pomoc na rzecz klubu piłkarskiego – Odmowa zarejestrowania skargi wniesionej do Komisji przez członka klubu piłkarskiego – Status zainteresowanej strony]	32
2023/C 112/41	Sprawa T-787/21: Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – UniSkin/EUIPO – Unicskin (UNISKIN by Dr. Søren Frankild) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego UNISKIN by Dr. Søren Frankild – Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy UNICSKIN YOUR EFFECTIVE SOLUTION – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo towarów i usług – Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	32
2023/C 112/42	Sprawa T-24/22: Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Bensoussan/EUIPO – Lulu’s Fashion Lounge (LOULOU STUDIO) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego LOULOU STUDIO – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy LULU’S – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	33
2023/C 112/43	Sprawa T-141/22: Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Sport1/EUIPO – SFR (SFR SPORT1) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SFR SPORT 1 – Wcześniejsze graficzne, krajowe i międzynarodowe znaki towarowe sport1 – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania – Współzależność czynników]	34
2023/C 112/44	Sprawa T-778/21: Postanowienie Sądu z dnia 9 lutego 2023 r. – Folkertsma/Komisja [Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie – Umowa dotycząca pomocy technicznej w celu wsparcia transformacji w Bangsamoro (Subatra) – Żądanie Komisji mające na celu zastąpienie skarżącego jako eksperta – Rozwiązanie umowy między wybranym oferentem a skarżącym – Odpowiedzialność pozaumowna – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom – Związek przyczynowy – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]	34
2023/C 112/45	Sprawa T-81/22: Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2023 r. – Euranimi/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Dumping – Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji – Ostateczne cło antidumpingowe – Brak indywidualnego oddziaływania – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Niedopuszczalność]	35
2023/C 112/46	Sprawa T 117/22 R: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 1 lutego 2023 r. – Grodno Azot i Khimvolokno Plant/Rada [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte w związku z sytuacją na Białorusi – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	36
2023/C 112/47	Sprawa T-631/22: Postanowienie Sądu z dnia 30 stycznia 2023 r. – Beijing Unicorn Technology/EUIPO – WD Plus (Przedstawienie okręgu z dwoma ostrymi szpicami) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Umorzenie postępowania]	36

2023/C 112/48	Sprawa T-36/23: Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2023 r. – Stevi i The New York Times/Komisja	37
2023/C 112/49	Sprawa T-41/23: Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2023 r. – Pollen + Grace/EUIPO – Grace Foods (POLLEN + GRACE)	38
2023/C 112/50	Sprawa T-46/23: Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2023 r. – Kaili/Parlament i Prokuratura Europejska	39
2023/C 112/51	Sprawa T-47/23: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2023 r. – Vinet Miłosz Jeleń/EUIPO – The Animal Store, Food and Accessories (WILD INSPIRED)	40
2023/C 112/52	Sprawa T-52/23: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – Olive Line International/EUIPO – Santa Rita Harinas (SANTARRITA)	40
2023/C 112/53	Sprawa T-53/23: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – TVR Automotive/EUIPO – TVR Italia (TVR)	41
2023/C 112/54	Sprawa T-55/23: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – Tiendanimal/EUIPO – Salvana Tiernahrung (SALVAJE)	42
2023/C 112/55	Sprawa T-56/23: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – Laboratorios Ern/EUIPO – Ahlberg Dollarstore (A'PEAL)	43
2023/C 112/56	Sprawa T-57/23: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2023 r. – Goldair Tourism/UIPO – Gkolemis Etaireia (Goldair Tourism)	43
2023/C 112/57	Sprawa T-58/23: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2023 r. – Supermac's/EUIPO – McDonald's International Property (BIG MAC)	44
2023/C 112/58	Sprawa T-59/23: Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2023 r. – DEC Technologies/EUIPO – Tehnoexport (DEC FLEXIBLE TECHNOLOGIES)	45
2023/C 112/59	Sprawa T-60/23: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2023 r. – Ilovepdf/EUIPO (ILOVEPDF)	46
2023/C 112/60	Sprawa T-61/23: Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2023 r. – Ona Investigación/EUIPO – Formdiet (BIOPÔLE)	46
2023/C 112/61	Sprawa T-64/23: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2023 r. – Aesculap/EUIPO – Aeneas (AESKUCARE Food Intolerance)	47
2023/C 112/62	Sprawa T-65/23: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2023 r. – Aesculap/EUIPO – Aeneas (AESKUCARE)	48
2023/C 112/63	Sprawa T-66/23: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2023 r. – Aesculap/EUIPO – Aeneas (AESKUCARE Allergy)	48
2023/C 112/64	Sprawa T- 68/23: Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2023 r. – DEC Technologies/EUIPO – Tehnoexport (Przedstawianie kwadratu z zaokrąglonymi liniami)	49

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2023/C 112/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 104 z 20.3.2023

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 94 z 13.3.2023

Dz.U. C 83 z 6.3.2023

Dz.U. C 71 z 27.2.2023

Dz.U. C 63 z 20.2.2023

Dz.U. C 54 z 13.2.2023

Dz.U. C 45 z 6.2.2023

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka**(Sprawa C-342/21) ⁽¹⁾*****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwałe przekraczanie wartości dopuszczalnych mających zastosowanie do pyłu zawieszonego (PM10) w określonych strefach Słowacji – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekraczania tych wartości dopuszczalnych – Odpowiednie środki]***

(2023/C 112/02)

Język postępowania: słowacki

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Słowacka (przedstawiciel: S. Ondrášiková, pełnomocnik)**Sentencja**

1) Republika Słowacka uchybiła:

- zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, w związku z załącznikiem XI do niej, poprzez przekraczanie dziennych wartości dopuszczalnych mających zastosowanie do pyłu zawieszonego (PM10), w sposób systematyczny i trwały od 2005 r. do 2019 r. włącznie, z wyjątkiem 2016 r., w strefie SKBB01, region Bańska Bystrzyca i, z wyjątkiem lat 2009, 2015 i 2016, w aglomeracji SKKO0.1 Koszyce, oraz
- w tej strefie i w tej aglomeracji, a także w strefie SKKO02, region Kosiče (Koszyce), zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy w związku z załącznikiem XV do niej, przez to, że nie przewidziała odpowiednich działań w planach ochrony jakości powietrza, tak aby okres, w którym te wartości dopuszczalne nie są dotrzymane, był jak najkrótszy.

2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/S i E, C/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

[Sprawa C-402/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid i in. (Cofnięcie prawa pobytu pracownika tureckiego)] ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja – Decyzja nr 1/80 – Artykuły 6 i 7 – Obywatele tureccy już zintegrowani z rynkiem pracy przyjmującego państwa członkowskiego i korzystający z odpowiadającego temu prawa pobytu – Decyzje organów krajowych cofające prawo pobytu obywateli tureckich przebywających legalnie w danym państwie członkowskim od ponad 20 lat ze względu na to, że stanowią oni aktualne, faktyczne i wystarczająco poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społeczeństwa – Artykuł 13 – Klauzula standstill – Artykuł 14 – Względy uzasadniające – Względy porządku publicznego]

(2023/C 112/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C

Strona przeciwna: S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sentencja

- 1) Artykuł 13 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją

należy interpretować w ten sposób, że:

obywatele tureccy, którym przysługują prawa wskazane w art. 6 lub 7 tej decyzji, mogą powołać się na ten art. 13.

- 2) Artykuł 14 decyzji nr 1/80

należy interpretować w ten sposób, że:

obywatele tureccy, którzy zdaniem właściwych organów krajowych danego państwa członkowskiego stanowią faktyczne, aktualne i wystarczająco poważne zagrożenie dla jednego z interesów społeczeństwa, mogą powołać się na art. 13 tej decyzji, aby sprzeciwić się zastosowaniu do nich „nowego ograniczenia” w rozumieniu tego przepisu, umożliwiającego tym organom cofnięcie ich prawa pobytu ze względów porządku publicznego. Takie ograniczenie może być uzasadnione zgodnie z art. 14 wspomnianej decyzji pod warunkiem, że jest ono właściwe dla zagwarantowania realizacji zamierzonego celu związanego z ochroną porządku publicznego i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 391 z 27.9.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – X-FAB Dresden GmbH & Co. KG/FC

(Sprawa C-453/21, X-FAB Dresden) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 38 ust. 3 – Inspektor ochrony danych – Zakaz odwołania z powodu wypełniania zadań – Wymóg niezależności funkcjonalnej – Przepisy krajowe zakazujące odwołania inspektora ochrony danych bez ważnej przyczyny – Artykuł 38 ust. 6 – Konflikt interesów – Kryteria]

(2023/C 112/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: X-FAB Dresden GmbH & Co. KG

Strona pozwana: FC

Sentencja

- 1) Artykuł 38 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że administrator lub podmiot przetwarzający mogą odwołać inspektora ochrony danych, będącego członkiem jego personelu, jedynie z ważnej przyczyny, nawet jeśli odwołanie nie jest związane z wypełnianiem przez niego jego zadań, o ile takie uregulowanie nie zagraża realizacji celów tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 38 ust. 6 rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że „konflikt interesów” w rozumieniu tego przepisu może istnieć w sytuacji, gdy inspektor ochrony danych otrzymuje inne zadania lub obowiązki, które prowadziłyby do określania przez niego celów i sposobów przetwarzania danych osobowych u administratora lub jego podmiotu przetwarzającego, co powinien ustalić sąd krajowy odrębnie dla każdego przypadku na podstawie oceny wszystkich istotnych okoliczności, w szczególności struktury organizacyjnej administratora lub jego podmiotu przetwarzającego, oraz w świetle całości obowiązujących przepisów, w tym ewentualnych przepisów wewnętrznych administratora lub podmiotu przetwarzającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 490 z 6.12.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-482/21, Euler Hermes) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 90 – Podstawa opodatkowania – Obniżenie – Ubezpieczyciel wypłacający ubezpieczonemu odszkodowanie z tytułu wierzytelności, z których płatności się nie wywiązano, łącznie z VAT – Przepisy krajowe nieprzysznające temu ubezpieczonemu, jako następcy prawnemu, obniżenia podstawy opodatkowania – Zasada neutralności podatkowej – Zasada skuteczności]

(2023/C 112/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Artykuł 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., oraz zasadę neutralności podatkowej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym przewidziane w tym przepisie obniżenie podstawy opodatkowania w przypadku niewywiązania się z płatności nie ma zastosowania do ubezpieczyciela, który w ramach umowy ubezpieczenia wierzytelności handlowych wypłacił ubezpieczonemu klientowi jako odszkodowanie z tytułu wierzytelności, z której płatności się nie wywiązano, część kwoty podstawy opodatkowania danej podlegającej opodatkowaniu transakcji łącznie z podatkiem od wartości dodanej, mimo że zgodnie z tą umową ta część wierzytelności i wszystkie związane z nią roszczenia zostały przeniesione na tego ubezpieczyciela.

(¹) Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – UniCredit Bank Austria AG/Verein für Konsumenteninformation

(Sprawa C-555/21 (¹), UniCredit Bank Austria)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2014/17/UE – Konsumentckie umowy o kredyt związane z nieruchomościami mieszkalnymi – Artykuł 25 ust. 1 – Przedterminowa spłata – Prawo konsumenta do obniżki całkowitego kosztu kredytu odpowiadającej odsetkom i kosztom przypadającym na pozostały okres obowiązywania umowy – Artykuł 4 pkt 13 – Pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta” – Koszty, których wysokość nie jest zależna od okresu obowiązywania umowy]

(2023/C 112/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: UniCredit Bank Austria AG

Druga strona postępowania rewizyjnego: Verein für Konsumenteninformation

Sentencja

Artykuł 25 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumentckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającej dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010

należy interpretować w ten sposób, że

nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, w myśl którego prawo konsumenta do obniżki całkowitego kosztu kredytu w przypadku wcześniejszej spłaty tego kredytu obejmuje wyłącznie odsetki i koszty, których wysokość jest zależna od okresu obowiązywania umowy o kredyt.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – ZS/Zweckverband „Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen” KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Sprawa C-560/21, KISA) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 38 ust. 3 – Inspektor ochrony danych – Zakaz odwołania z powodu wypełniania zadań – Wymóg niezależności funkcjonalnej – Przepisy krajowe zakazujące odwołania inspektora ochrony danych bez ważnej przyczyny]

(2023/C 112/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZS

Strona przeciwna: Zweckverband „Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen” KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Sentencja

Artykuł 38 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że administrator lub podmiot przetwarzający mogą odwołać inspektora ochrony danych, będącego członkiem jego personelu, jedynie z ważnej przyczyny, nawet jeśli odwołanie nie jest związane z wypełnianiem przez niego jego zadań, o ile takie uregulowanie nie zagraża realizacji celów tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – LB GmbH./Hauptzollamt D

[Sprawa C-635/21 ⁽¹⁾, LB GmbH (Air loungers)]

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Nomenklatura scalona – Klasyfikacja taryfowa – Pozycja 9401 – Zakres – Nadmuchiwane sofy (air loungers)]

(2023/C 112/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LB GmbH.

Strona przeciwna: Hauptzollamt D

Sentencja

Pozycję 9401 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r., należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ona rodzaju nadmuchiwanej sofy, składającej się z wewnętrznej rury z tworzywa sztucznego i zewnętrznego pokrycia z materiału tekstylnego.

(¹) Dz.U. C 64 z 7.2.2022.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – „Druvnieks” SIA

(Sprawa C-668/21 (¹), „Druvnieks”)

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna polityka rolna – Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich – Wspólne zasady – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 60 – Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa – Pojęcie „sztucznie stworzonych warunków” – Odrzucenie wniosku o przyznanie pomocy ze względu na sytuację, w której znajduje się przedsiębiorstwo należące do tego samego właściciela co przedsiębiorstwo ubiegające się o daną pomoc]

(2023/C 112/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Druvnieks” SIA

Druga strona postępowania: Lauku atbalsta dienests

Sentencja

1) Artykuł 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008

należy interpretować w ten sposób, że:

w sytuacji, w której przewidziane w przepisach krajowych przesłanki odrzucenia wniosku o udzielenie pomocy złożonego w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) są spełnione nie przez wnioskodawcę ubiegającego się o daną pomoc, lecz przez inne przedsiębiorstwo należące do tego samego właściciela co to ostatnie, którego działalność rolniczą przejął wnioskodawca, może wchodzić w zakres pojęcia „sztucznie stworzonych warunków” w rozumieniu tego artykułu, o ile, po pierwsze, z ogółu obiektywnych okoliczności wynika, że mimo formalnego przestrzegania warunków przewidzianych we wspomnianych przepisach cel sektorowego prawodawstwa rolnego nie został osiągnięty, oraz, po drugie, zostanie wykazana chęć uzyskania korzyści wynikającej z uregulowania Unii Europejskiej poprzez sztuczne stworzenie warunków jej uzyskania.

2) Artykuł 60 rozporządzenia nr 1306/2013 należy interpretować w ten sposób, że może być on stosowany w sytuacji, gdy na wnioskodawcę ubiegającego się o daną pomoc lub na jego właściciela nie została nałożona żadna kara administracyjna.

(¹) Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Confédération paysanne i in./Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

[Sprawa C-688/21, Confédération paysanne i in. (Mutageneza losowa in vitro)]⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Zamierzone uwolnienie organizmów genetycznie zmodyfikowanych – Dyrektywa 2001/18/WE – Artykuł 3 ust. 1 – Punkt 1 załącznika I B – Zakres stosowania – Wyłączenia – Techniki i metody modyfikacji genetycznej tradycyjnie stosowane, których bezpieczeństwo zostało już od dawna potwierdzone – Mutageneza losowa in vitro]

(2023/C 112/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif Vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Przy udziale: Fédération française des producteurs d'oléagineux et de protéagineux

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG w związku z pkt 1 załącznika I B do tej dyrektywy oraz w świetle jej motywu 17

należy interpretować w ten sposób, że:

organizmy uzyskane w wyniku zastosowania technik lub metod mutagenezy, które są oparte na tych samych zasadach modyfikacji materiału genetycznego danego organizmu przez czynnik mutageny co techniki lub metody mutagenezy, które były tradycyjnie wykorzystywane do różnych zastosowań i których bezpieczeństwo zostało już od dawna potwierdzone, ale które różnią się od tych innych technik lub metod mutagenezy innymi cechami, są zasadniczo wykluczone z zakresu wyłączenia przewidzianego w tym przepisie pod warunkiem, że zostanie wykazane, że cechy te mogą powodować inne modyfikacje materiału genetycznego danego organizmu, z uwagi na swój charakter lub prędkość, z jaką się dokonują, od tych, które wynikają z zastosowania tych innych technik lub metod mutagenezy. Jednakże skutki nierozdzielnie związane z hodowlą in vitro nie uzasadniają wyłączenia z tego zwolnienia organizmów uzyskanych w wyniku zastosowania in vitro technik lub metod mutagenezy, które były tradycyjnie wykorzystywane do różnych zastosowań in vivo i których bezpieczeństwo zostało już od dawna potwierdzone w odniesieniu do tych zastosowań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 21.1.2022.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. – Évariste Boshab/Rada Unii Europejskiej
(Sprawa C-708/21 P) ⁽¹⁾

[Odwolanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Rozporządzenie (WE) nr 1183/2005 – Artykuł 2b i art. 9 ust. 2 – Decyzja 2010/788/WPZiB – Artykuł 3 ust. 2 i art. 9 ust. 2 – Pozostawienie nazwiska wnoszącego odwołanie w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Decyzja (WPZiB) 2019/2109 – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2101]

(2023/C 112/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Évariste Boshab (przedstawiciele: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M.-C. Cadilhac i S. Lejeune, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Évariste Boshab pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 31.1.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – A/Finanzamt X

(Sprawa C-713/21 ⁽¹⁾, Finanzamt X (Świadczenia właściciela stajni treningowej dla koni wyścigowych)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Pojęcie „odpłatnego świadczenia usług” – Jedno świadczenie obejmujące utrzymanie w stajni, trening oraz udział koni w zawodach – Wynagrodzenie w zamian za przeniesienie połowy roszczenia odpowiadającego nagrodom pieniężnym uzyskanym przez konie w zawodach]

(2023/C 112/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca skargę rewizyjną: A

Druga strona postępowania: Finanzamt X

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej,

należy interpretować w ten sposób, że:

jedno świadczenie właściciela stajni treningowej dla koni wyścigowych obejmujące utrzymanie, trening oraz udział koni w zawodach, jeżeli wynagrodzenie ze strony właściciela koni za to świadczenie polega na przeniesieniu połowy roszczenia odpowiadającego nagrodom pieniężnym, do których właściciel ten jest uprawniony w przypadku pomyślnego udziału w zawodach, stanowi odpłatne świadczenie usług w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 119 z 14.3.2022.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Retten i Esbjerg – Dania) – Skatteministeriet Departementet/Global Gravity ApS

(Sprawa C-788/21 (¹), Global Gravity)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja towarów – Nomenklatura scalona – Podpozycje 7616 99 90 i 8609 00 90 – Tubular Transport Running system (TubeLock) – Pojęcie „pojemnika”]

(2023/C 112/13)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Retten i Esbjerg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet Departementet

Strona przeciwna: Global Gravity ApS

Sentencja

Podpozycję CN 8609 00 90 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie obejmuje ona mechanizmu do transportu rur, który składa się z pewnej liczby par aluminiowych profili podnoszących, między którymi są umieszczone prostopadłe rury przeznaczone do transportu, a owe pary profili są złączone za pomocą dwóch stalowych podpórek wyposażonych w oczka, w związku z czym na górze mogą być następnie umieszczone dalsze rury według tej samej procedury, aż do załadowania liczby rur, które mają zostać przewiezione, przy czym załadunek jest zakończony wraz z umocowaniem stalowych łańcuchów do podpórek znajdujących się na czterech rogach ładunku (poprzez wskazane oczka) celem utrzymania całości, co podlega weryfikacji sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 109 z 7.3.2022

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – VZ/CA

[Sprawa C-53/22 ⁽¹⁾, VZ (Oferent ostatecznie wykluczony)]

[Odesłanie prejudycjalne – Procedury odwoławcze w dziedzinie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Interes prawny – Dostęp do procedur odwoławczych – Poważne wykroczenie zawodowe związane z porozumieniem antykonkurencyjnym – Inny wykonawca ostatecznie wykluczony z udziału w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia z powodu niespełnienia minimalnych wymogów]

(2023/C 112/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VZ

Strona przeciwna: CA

Przy udziale: RT, BO, Regione Lombardia, Regione Liguria

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie zezwala wykonawcy, który nie mógł wziąć udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego ze względu na to, że nie spełniał jednego z warunków udziału przewidzianych w odnośnym ogłoszeniu o przetargu, i którego skargę na uwzględnienie tego warunku w owym ogłoszeniu oddalono orzeczeniem, które uzyskało powagę rzeczy osądzonej, na zaskarżenie odmówienia przez odnośną instytucję zamawiającą uchylecia decyzji o udzieleniu tego zamówienia publicznego w związku z potwierdzeniem w orzeczeniu sądowym, że zarówno wybrany oferent, jak i wszyscy pozostali oferenci uczestniczyli w porozumieniu stanowiącym naruszenie reguł konkurencji w tym samym sektorze co sektor, którego dotyczyło postępowanie o udzielenie wspomnianego zamówienia publicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 4.4.2022.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 22 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska (C-341/21 P)/KM, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej oraz Rada Unii Europejskiej (C-357/21 P)/KM, Komisja Europejska, Parlament Europejski

(Sprawy połączone C-341/21 P i C-357/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Artykuł 182 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Służba publiczna – Renta – Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej – Artykuł 20 załącznika VIII – Przyznanie renty rodzinnej – Żyjący małżonek byłego urzędnika uprawnionego do emerytury – Małżeństwo zawarte po zakończeniu służby przez tego urzędnika – Przesłanka minimalnego pięcioletniego czasu trwania małżeństwa w dacie śmierci urzędnika – Artykuł 18 załącznika VIII – Małżeństwo zawarte przed zakończeniem służby przez urzędnika – Przesłanka minimalnego jedynie rocznego czasu trwania małżeństwa – Zarzut niezgodności z prawem art. 20 załącznika VIII – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 20 – Zasada równego traktowania – Artykuł 21 ust. 1 – Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek – Artykuł 52 ust. 1 – Brak arbitralnego lub oczywiście niewłaściwego zróżnicowania w stosunku do celu zamierzonego przez prawodawcę Unii Europejskiej]

(2023/C 112/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

(Sprawa C-341/21 P)

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T.S. Bohr i B. Mongin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: KM (przedstawiciel: M. Müller-Trawinski, Rechtsanwalt), Parlament Europejski (przedstawiciel: J. Van Pottelberge, pełnomocnik), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Alver i M. Bauer, pełnomocnicy)

(Sprawa C-357/21 P)

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Alver i M. Bauer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: KM (przedstawiciel: M. Müller-Trawinski, Rechtsanwalt), Komisja Europejska (przedstawiciele: T. S. Bohr i B. Mongin, pełnomocnicy), Parlament Europejski (przedstawiciel: J. Van Pottelberge, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 marca 2021 r., KM/Komisja (T-374/20, niepublikowany, EU:T:2021:162), zostaje uchylony.
- 2) Skarga KM w sprawie T-374/20 zostaje oddalona.
- 3) KM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i Radę Unii Europejskiej zarówno w sprawie T-374/20, jak i w sprawach C-341/21 P i C-357/21 P.

4) Parlament Europejski pokrywa własne koszty poniesione w sprawie T-374/20.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.8.2022.
Dz.U. C 310 a 2.8.2021.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 22 grudnia 2022 r. – Jean-François Jalkh/Parlament Europejski

(Sprawa C-82/22 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu Europejskiego – Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej – Artykuł 9 akapit trzeci – Decyzja o uchyleniu immunitetu parlamentarnego – Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]

(2023/C 112/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-François Jalkh (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: (Parlament Europejski: przedstawiciele: A. Dumbrăvan i N. Lorenz, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) Jean-François Jalkh pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 28.3.22.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2022 r. w sprawie T-493/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisja, wniesione w dniu 6 sierpnia 2022 r. przez Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior SL

(Sprawa C-527/22 P)

(2023/C 112/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior SL (przedstawiciele: D. Luff, adwokat i R. Sciaudone, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2023 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) orzekł, że odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne, i że Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior SL pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 14 października 2022 r. – XXX/Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA, Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros

(Sprawa C-649/22)

(2023/C 112/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: XXX

Strona pozwana: Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA, Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 TUE oraz art. 3 ust. 1 lit. f) i art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie dokonywanej w orzecznictwie wykładni uregulowania hiszpańskiego wykluczającej z zakresu pojęcia „podstawowych warunków pracy i zatrudnienia” odszkodowanie należne pracownikowi tymczasowemu, którego umowa o pracę została rozwiązana wskutek uznania go za trwale i całkowicie niezdolnego do dotychczas wykonywanej pracy z powodu wypadku przy pracy, któremu uległ w przedsiębiorstwie użytkownika, w którym wykonywał pracę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz.U. 2008, L 327, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Sevilla (Hiszpania) w dniu 27 października 2022 r. – CCC/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-673/22)

(2023/C 112/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n°1 de Sevilla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CCC

Druga strona postępowania: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytania prejudycjalne

Juzgado de lo Social n° 1 de Sevilla (sąd ds. socjalnych w Sewilli) postanawia:

Zgodnie z art. 267 TFUE skierować do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 5 i motywu 37 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającej dyrektywę Rady 2010/18/UE⁽¹⁾:

- i) Czy pominięcie przez ustawodawcę hiszpańskiego w art. 48 ust. 2 Texto Refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores [kodeksu pracy] i w art. 177, 178 i 179 Texto Refundido de la Ley General de la Seguridad Social [powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym] uregulowania, które wymagałyby dokonania oceny konkretnych potrzeb rodziców samotnie wychowujących dzieci w zakresie równowagi między życiem zawodowym i prywatnym, co wpływałoby na okres sprawowania opieki nad noworodkiem w porównaniu z dzieckiem urodzonym w rodzinie pełnej, w której oboje rodzice mają ewentualne prawo dostępu do płatnego zwolnienia od pracy, w przypadku spełnienia obu warunków dostępu do świadczeń z zabezpieczenia społecznego, jest zgodne z dyrektywą, która wprowadza wymóg szczególnej oceny, między innymi, faktu urodzenia dziecka przez rodzica samotnie wychowującego dziecko w celu określenia warunków dostępu do urlopu rodzicielskiego i szczegółowych zasad udzielenia tego urlopu?
- ii) Czy przesłanki korzystania z urlopu od pracy z powodu urodzenia dziecka, warunki dostępu do świadczenia pieniężnego z zabezpieczenia społecznego oraz zasady korzystania z urlopu rodzicielskiego, w szczególności ewentualne przedłużenie okresu urlopu rodzicielskiego w przypadku braku innego rodzica niż matka biologiczna sprawująca opiekę nad dzieckiem, powinny być, gdy nie istnieje szczególne uregulowanie tej kwestii przez ustawodawcę hiszpańskiego, interpretowane w sposób elastyczny na podstawie przepisów prawa Unii?

(¹) Dz.U. 2019, L 188, s. 79.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2022 r. – Julieta, Rogelio/Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Sprawa C-687/22)

(2023/C 112/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Alicante

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące apelację: Julieta, Rogelio

Druga strona postępowania: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Pytania prejudycjalne

- i) Czy zasadę wykładni zgodnej z art. 23 ust. 4 dyrektywy (¹) można zastosować, w przypadku gdy okoliczności faktyczne (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę datę złożenia wniosku o umorzenie zobowiązań) zaistniały w okresie pomiędzy wejściem w życie tej dyrektywy a upływem terminu jej transpozycji, a mające zastosowanie przepisy krajowe [tekst jednolity Ley Concursal (ustawy prawo upadłościowe) w brzmieniu nadanym przez Real Decreto Legislativo (królewski dekret ustawodawczy) 1/20] nie są przepisami transponującymi dyrektywę (ustawa 16/22)?
- ii) Czy przepisy krajowe, takie jak przepisy hiszpańskie w brzmieniu przewidzianym w tekście jednolitym Ley Concursal [ustawy prawo upadłościowe w brzmieniu nadanym przez Real Decreto Legislativo (królewski dekret ustawodawczy) 1/20], które nie zawierają żadnego uzasadnienia dla wyłączenia wierzytelności publicznoprawnej z umorzenia niezaspokojonych zobowiązań, są zgodne z art. 23 ust. 4 dyrektywy i z jej podstawowymi zasadami dotyczącymi umorzenia długów? Czy przepisy te, w zakresie, w jakim wyłączają wierzytelność publicznoprawną z umorzenia i są pozbawione należytego uzasadnienia, uniemożliwiają osiągnięcie celów określonych w tej dyrektywie lub zagrażają ich osiągnięciu?

- iii) Czy art. 23 ust. 4 dyrektywy zawiera wyczerpujący i zamknięty wykaz kategorii wierzytelności, które mogą zostać wyłączone z umorzenia, czy też przeciwnie, wykaz ten jest jedynie przykładowy, a ustawodawca krajowy ma całkowitą swobodę w ustanowieniu takich kategorii wierzytelności, które mogą być wyłączone z umorzenia, jakie uzna za stosowne, o ile są one należycie uzasadnione zgodnie z jego prawem krajowym?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości) (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-651/20, KL / EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny

(Sprawa C-704/22 P)

(2023/C 112/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i I. Zanin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat A. Duron)

Druga strona postępowania: KL

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r. prezes Trybunału wykreślił sprawę C-704/22 P z rejestru Trybunału i orzekł, że wnoszący odwołanie pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-751/20, KL/EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny

(Sprawa C-705/22 P)

(2023/C 112/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i. Zanin, pełnomocnicy wspierani przez A. Duron, avocate)

Druga strona postępowania: KL

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r. prezes Trybunału wykreślił sprawę C-705/22 P z rejestru Trybunału i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 16 listopada 2022 r. – Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC/Administración General del Estado

(Sprawa C-708/22)

(2023/C 112/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC

Druga strona postępowania: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013⁽¹⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. oraz art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽²⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 41/2021 [dekret królewski 41/2021], który w celu uniknięcia tworzenia sztucznych warunków w postaci przyznawania trwałych użytków zielonych przeznaczonych do użytku wspólnego, a będących własnością publiczną, beneficjentom, którzy ich nie użytkują, stanowi, że działalność w formie wypasu jest dopuszczalna jedynie wówczas, gdy jest prowadzona przy użyciu zwierząt z własnego gospodarstwa rolnego?
- 2) Czy art. 60 przywołanego rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczący tworzenia sztucznych warunków w celu uzyskania wsparcia należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 41/2021, który ustanawia domniemanie sztucznego tworzenia warunków w celu uzyskania wsparcia w przypadkach, w których działalność rolnicza polegająca na wypasie na trwałych użytkach zielonych stanowiących własność publiczną i przeznaczonych do użytku wspólnego jest prowadzona z wykorzystaniem zwierząt, które nie pochodzą z gospodarstwa rolnego wnioskodawcy ubiegającego się o wsparcie?
- 3) Czy art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 1075/2014 z dnia 19 grudnia 2014 r., zgodnie z którym wypas dokonywany na użytkach rolnych nie może zostać uznany za działalność polegającą na utrzymywaniu użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu?
- 4) Czy art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 1075/2014 z dnia 19 grudnia 2014 r., zgodnie z którym osoby, które są jedynie posiadaczami niewyłącznego prawa do wypasu na gruntach, które nie stanowią ich własności, i które to osoby przenoszą to prawo na osobę trzecią, aby ta mogła korzystać z trwałych użytków zielonych w celu karmienia swoich zwierząt gospodarskich, nie prowadzą działalności rolniczej w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (i) tego rozporządzenia?
- 5) Czy art. 4 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 1075/2014 z dnia 19 grudnia 2014 r., zgodnie z którym osoby, które są jedynie posiadaczami niewyłącznego prawa do wypasu na gruntach przeznaczonych do użytku wspólnego, które nie stanowią ich własności, nie mogą być uważane za zarządców trwałych użytków zielonych, na których jest wykonywane prawo wypasu, w celu prowadzenia działalności polegającej na utrzymywaniu tych użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 września 2022 r. w sprawach połączonych T-371/20 i T-554/20, Pollinis France/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2022 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-726/22 P)

(2023/C 112/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude, C. Ehrbar, G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Pollinis France

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi w postępowaniach w sprawach T-371/20 i T-554/20 i w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja Europejska podnosi dwa zarzuty.

1. Sąd błędnie zinterpretował pojęcie „spraw, w przypadku których decyzja nie została wydana przez instytucję”, o którym mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001.

Sąd błędnie zastosował pojęcie „spraw, w przypadku których decyzja nie została wydana przez instytucję”, ograniczając stosowanie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 do spraw przedłożonych do obrad w ramach instytucji lub niedawno przedłożone do obrad.

2. Sąd naruszył prawo przy badaniu, „[czy] ujawnienie takiego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję” w rozumieniu art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001. Zarzut drugi dzieli się na dwie części.

Po pierwsze, Sąd zastąpił swoją własną wykładnią wykładnię wynikającą z zaskarżonych decyzji i przyjął wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie.

Po drugie, Sąd błędnie wykluczył znaczenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję i regulaminu wewnętrznego komitetów, mając zamiar dokonać oceny „[czy] ujawnienie takiego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję”.

Ponadto nie zastosował on odpowiednich kryteriów prawnych do oceny istotnych czynników i pominął ocenę istotnych czynników jako części zbioru zgodnych poszlak.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 2 grudnia 2022 r. – Casino de Spa SA i in.

(Sprawa C-741/22)

(2023/C 112/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Casino de Spa SA i in.

Druga strona postępowania: État belge (SPF Finances)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 135 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasadę neutralności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmiennemu traktowaniu przez państwo członkowskie – przy założeniu, że chodzi o usługi podobne – loterii online oferowanych przez Loterię Narodową, przedsiębiorstwo publiczne, które są zwolnione z podatku od wartości dodanej, i innych gier losowych online oferowanych przez podmioty prywatne, które podlegają podatkowi od wartości dodanej?

- 2) Czy w ramach odpowiedzi na poprzednie pytanie, w celu ustalenia, czy chodzi o dwie podobne kategorie, które są konkurencyjne wobec siebie i które wymagają takiego samego traktowania z punktu widzenia podatku od wartości dodanej, czy też chodzi o odrębne kategorie, które pozwalają na zróżnicowane traktowanie, sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę jedynie to, czy te dwie formy gier są ze sobą konkurencyjne z punktu widzenia przeciętnego konsumenta, w tym znaczeniu, że usługi są podobne, jeżeli mają podobne właściwości i zaspokajają te same potrzeby konsumenta na podstawie kryterium porównywalności używania, oraz gdy istniejące różnice nie wpływają znacząco na decyzję przeciętnego konsumenta o skorzystaniu z jednego lub drugiego rodzaju usług (kryterium substytucji), czy też musi uwzględnić inne kryteria, takie jak istnienie uprawnienia dyskrecyjnego państwa członkowskiego do zwolnienia niektórych kategorii gier i objęcia innych podatkiem VAT, okoliczność, że loterie należą do odrębnej kategorii gier, o której mowa w art. 135 ust. 1 lit. i) dyrektywy VAT, różne ramy prawne mające zastosowanie do Loterii Narodowej i innych gier losowych, różne organy kontrolne lub cele społeczne i cele ochrony graczy realizowane przez przepisy mające zastosowanie do Loterii Narodowej?
- 3) Czy zasadę lojalnej współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przepisami dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, oraz, w danym wypadku, zasadą skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że pozwala ona trybunałowi konstytucyjnemu państwa członkowskiego na utrzymanie w mocy – z własnej inicjatywy i bez wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE – na podstawie przepisu prawa krajowego – w tym przypadku art. 8 ustawy specjalnej z dnia 6 stycznia 1989 r. o trybunale konstytucyjnym – powstałych w przeszłości skutków przepisów krajowych dotyczących podatku od wartości dodanej, które zostały uznane za sprzeczne z konstytucją krajową i na tej podstawie stwierdzono ich nieważność, a na których niezgodność z prawem Unii powołano się również na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do sądu krajowego, przy czym zarzut ten pozostał bez rozpoznania przez ten sąd, z ogólnego powodu „trudności budżetowych i administracyjnych związanych ze zwrotem zapłaconych już podatków”, pozbawiając w ten sposób całkowicie podatników będących podatnikami VAT prawa do zwrotu podatku VAT pobranego z naruszeniem prawa Unii?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy te postanowienia i przepisy oraz zasady interpretowane w szczególności w świetle wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r., Marks & Spencer, C 309/06, na mocy którego ogólne zasady prawa wspólnotowego, w tym zasada neutralności podatkowej, przyznają podmiotowi gospodarczemu, który dokonał dostaw towarów lub świadczenia usług, prawo do odzyskania kwot, których zapłaty zażądano od niego ze względu na te dostawy lub świadczenia w wyniku błędu (wyrok z dnia 10 kwietnia 2008 r., Marks & Spencer, C 309/06), zobowiązują dane państwo członkowskie do zwrotu podatnikom podatku VAT pobranego z naruszeniem prawa Unii, gdy wynika ono – jak w niniejszej sprawie – z wydanego w późniejszym czasie wyroku Trybunału, stwierdzającego w odpowiedzi na pytania prejudycjalne, po pierwsze, że przepisy krajowe, których nieważność stwierdzono, są niezgodne z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz, po drugie, że orzeczenie trybunału konstytucyjnego o utrzymaniu w mocy powstałych w przeszłości skutków przepisów, których nieważność stwierdzono, jest niezgodne z prawem Unii?
- 5) Czy ustanowione w art. 29, 30, 31, 32, 33 i 34 ustawy programowej z dnia 1 lipca 2016 r. – których nieważność została stwierdzona wyrokiem trybunału konstytucyjnego nr 34/2018 z dnia 22 marca 2018 r., lecz których skutki zostały utrzymane w mocy po tej dacie w odniesieniu do podatków zapłaconych już w okresie od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 21 maja 201[8] r. – odmienne traktowanie loterii, bez względu na to, czy są one tradycyjne, czy też online, oraz innych gier i zakładów online stanowi selektywną korzyść na rzecz operatorów tych loterii, a zatem pomoc przyznaną przez państwo belgijskie lub przy użyciu zasobów państwa belgijskiego, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzykanie niektórym przedsiębiorstwom, niezgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy nałożony na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia ochrony praw podmiotów prawa dotkniętych niezgodnym z prawem wprowadzeniem w życie omawianej pomocy, wynikający w szczególności z wyroku z dnia 5 października 2006 r., Transalpine Ölleitung in Österreich, C 368/04, zasada lojalnej współpracy oraz ogólne zasady prawa wspólnotowego, w tym zasada neutralności podatkowej, które przyznają podmiotowi gospodarczemu, który dokonał dostaw towarów lub świadczenia usług, prawo do odzyskania kwot, których zapłaty zażądano od niego ze względu na te dostawy lub świadczenia w wyniku błędu (wyrok z dnia 10 kwietnia 2008 r., Marks & Spencer, C 309/06), pozwalają podatnikom, którzy naliczyli podatek VAT na podstawie niezgodnej z prawem pomocy państwa, na odzyskanie równowartości zapłaconego podatku w formie odszkodowania za poniesioną szkodę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Bergamo (Włochy) w dniu 7 grudnia 2022 r. – KH/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sprawa C-747/22)

(2023/C 112/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Bergamo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KH

Druga strona postępowania: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 29 i art. 26 dyrektywy 2011/95⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak zawarte w art. 2 ust. 1 lit. a) Decreto-Legge (dekretu z mocą ustawy) nr 4/2019, który, w celu uzyskania dostępu do świadczenia służącego walce z ubóstwem i wsparciu w dostępie do pracy i integracji społecznej, takiego jak „zasiłek na pokrycie kosztów utrzymania”, przewiduje wymóg zamieszkiwania przez 10 lat w państwie włoskim, oprócz wymogu 2 nieprzerwanych lat zamieszkiwania poprzedzających złożenie wniosku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2022 r. – Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung, Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung/Deutsche Bundesbank

(Sprawa C-758/22, Bayerische Ärzteversorgung i in.)

(2023/C 112/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung, Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung

Strona przeciwna: Deutsche Bundesbank

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczące wykładni rozporządzeń nr 2018/231/UE i nr 549/2013/UE⁽¹⁾:

1. a) Czy pkt 3.19 akapit pierwszy lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA wymaga, aby wszyscy konsumenci produktów oferowanych przez producenta mieli swobodę co do kupowania lub niekupowania tych produktów i aby dokonywali wyboru na podstawie oferowanych cen?

W razie udzielania odpowiedzi przeczącej:

- b) Czy w przypadku, gdy zdecydowana większość takich konsumentów, nie mając takiej swobody wyboru, otrzymuje od producenta produkty stanowiące ponad połowę wartości jego produkcji z tytułu ustawowego obowiązkowego członkostwa w tym przedsiębiorstwie i jest zobowiązana do uiszczania obowiązkowych składek w wysokości ustalonej przez producenta, spełnione są wymogi tego przepisu, gdy mniejszość miała możliwość dobrowolnego przystąpienia do producenta i skorzystała z tej możliwości, aby otrzymywać produkty za takie same składki jak członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia?
2. Czy produkcja rynkowa po cenach ekonomicznie uzasadnionych w rozumieniu pkt 3.17–3.19 załącznika A do rozporządzenia ESA występuje zawsze wtedy, gdy spełnione jest „kryterium 50 %” określone w pkt 3.19 akapit trzeci, zdanie trzecie i czwarte załącznika A do rozporządzenia ESA polegające na tym, że przynajmniej połowa kosztów jest pokrywana ze sprzedaży nieprzerwanie przez wiele lat, czy też kryterium to należy rozumieć nie jako warunek wystarczający (samowystarczalny), lecz jako warunek konieczny obok dwóch warunków określonych w pkt 3.19 akapit pierwszy zdanie drugie lit. a) i b) załącznika A do rozporządzenia ESA?
3. Czy oprócz pkt 3.17, 3.19 i 3.26 załącznika A, dodatkowe wymagania określone w pkt 1.37 akapit drugi tego załącznika A do rozporządzenia ESA mają być brane pod uwagę przy ustalaniu, czy jednostki instytucjonalne są producentami rynkowymi zgodnie z pkt 3.24 załącznika A do rozporządzenia ESA?
4. a) Czy dla zaklasyfikowania jednostki instytucjonalnej do podsektora S.129 zgodnie z pkt 2.107 załącznika A do rozporządzenia ESA wymagane jest, aby wszystkie jej usługi na rzecz wszystkich jej członków były świadczone na podstawie umowy?

W razie odpowiedzi twierdzącej:

- b) Czy wymóg umownej podstawy świadczenia w tym znaczeniu jest spełniony już wtedy, gdy obowiązkowe członkostwo, obowiązkowe składki i obowiązkowe świadczenia jednostki instytucjonalnej są wprawdzie uregulowane w jej statucie na podstawie przepisów prawa, ale członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia, mogą również poprzez dobrowolne dodatkowe składki uzyskać roszczenia do dodatkowych świadczeń?
5. Czy art. 1 pkt 1 zdanie trzecie lit. f) rozporządzenia (UE) nr 2018/231 należy interpretować w ten sposób, że z pojęcia funduszy emerytalno-rentowych zawartego w zdaniu pierwszym tego przepisu wyłączone są tylko te jednostki instytucjonalne, które spełniają oba kryteria określone w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA, czy też wyjątek ten obejmuje również inne jednostki instytucjonalne, które należy uznać za emerytalno-rentowe systemy zabezpieczenia społecznego, o których mowa w pkt 17.43 załącznika A do rozporządzenia ESA, mimo, że nie spełniają wszystkich wymogów określonych w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA?
6. a) Czy pojęcie instytucji rządowej i samorządowej w załączniku A pkt 2.117 lit. b) i pkt 17.43 rozporządzenia ESA odnosi się tylko do odpowiedniego organu założycielskiego, czy też obejmuje również prawnie niezależne instytucje emerytalno-rentowe z prawem do samodzielnego zarządu i własnej rachunkowości, które są zorganizowane na zasadzie obowiązkowego członkostwa i finansowane ze składek?

Jeśli to drugie stanowi prawidłową odpowiedź:

- b) Czy zatwierdzenie składek i świadczeń, o którym mowa w pkt 2.117 lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA oznacza ustalenie kwotowe, czy też wystarczy, że ustawa określa minimalne ryzyka, które co najmniej mają być objęte ubezpieczeniem, oraz minimalny poziom ubezpieczenia, jak również reguluje zasady i granice pobierania składek, ale wyliczanie składek i ustalanie świadczeń w tych ramach pozostawi instytucji emerytalno-rentowej?
- c) Czy pojęcie jednostki rządowej i samorządowej w rozumieniu pkt 20.39 załącznika A do rozporządzenia ESA obejmuje jedynie jednostki instytucjonalne, które spełniają wszystkie wymogi z pkt 20.10 i 20.12 załącznika A do rozporządzenia ESA?

(¹) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231 z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2) (Dz.U. 2018, L 45, s. 3) w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 174, s. 1, zwanym dalej: „rozporządzeniem ESA”).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2022 r. – Sächsische Ärzteversorgung/Deutsche Bundesbank

(Sprawa C-759/22, Sächsische Ärzteversorgung)

(2023/C 112/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sächsische Ärzteversorgung

Strona przeciwna: Deutsche Bundesbank

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczące wykładni rozporządzeń nr 2018/231/UE i nr 549/2013/UE (1):

1. a) Czy pkt 3.19 akapit pierwszy lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA wymaga, aby wszyscy konsumenci produktów oferowanych przez producenta mieli swobodę co do kupowania lub niekupowania tych produktów i aby dokonywali wyboru na podstawie oferowanych cen?

W razie udzielania odpowiedzi przeczącej:

- b) Czy w przypadku, gdy zdecydowana większość takich konsumentów, nie mając takiej swobody wyboru, otrzymuje od producenta produkty stanowiące ponad połowę wartości jego produkcji z tytułu ustawowego obowiązkowego członkostwa w tym przedsiębiorstwie i jest zobowiązana do uiszczania obowiązkowych składek w wysokości ustalonej przez producenta, spełnione są wymogi tego przepisu, gdy mniejszość miała możliwość dobrowolnego przystąpienia do producenta i skorzystała z tej możliwości, aby otrzymywać produkty za takie same składki jak członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia?
2. Czy produkcja rynkowa po cenach ekonomicznie uzasadnionych w rozumieniu pkt 3.17–3.19 załącznika A do rozporządzenia ESA występuje zawsze wtedy, gdy spełnione jest „kryterium 50 %” określone w pkt 3.19 akapit trzeci, zdanie trzecie i czwarte załącznika A do rozporządzenia ESA polegające na tym, że przynajmniej połowa kosztów jest pokrywana ze sprzedaży nieprzerwanie przez wiele lat, czy też kryterium to należy rozumieć nie jako warunek wystarczający (samowystarczalny), lecz jako warunek konieczny obok dwóch warunków określonych w pkt 3.19 akapit pierwszy zdanie drugie lit. a) i b) załącznika A do rozporządzenia ESA?
3. Czy oprócz pkt 3.17, 3.19 i 3.26 załącznika A, dodatkowe wymagania określone w pkt 1.37 akapit drugi tego załącznika A do rozporządzenia ESA mają być brane pod uwagę przy ustalaniu, czy jednostki instytucjonalne są producentami rynkowymi zgodnie z pkt 3.24 załącznika A do rozporządzenia ESA?
4. a) Czy dla zaklasyfikowania jednostki instytucjonalnej do podsektora S.129 zgodnie z pkt 2.107 załącznika A do rozporządzenia ESA wymagane jest, aby wszystkie jej usługi na rzecz wszystkich jej członków były świadczone na podstawie umowy?

W razie odpowiedzi twierdzącej:

- b) Czy wymóg umownej podstawy świadczenia w tym znaczeniu jest spełniony już wtedy, gdy obowiązkowe członkostwo, obowiązkowe składki i obowiązkowe świadczenia jednostki instytucjonalnej są wprawdzie uregulowane w jej statucie na podstawie przepisów prawa, ale członkowie, którzy mają obowiązek przystąpienia, mogą również poprzez dobrowolne dodatkowe składki uzyskać roszczenia do dodatkowych świadczeń?
5. Czy art. 1 pkt 1 zdanie trzecie lit. f) rozporządzenia (UE) nr 2018/231 należy interpretować w ten sposób, że z pojęcia funduszy emerytalno-rentowych zawartego w zdaniu pierwszym tego przepisu wyłączone są tylko te jednostki instytucjonalne, które spełniają oba kryteria określone w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA, czy też wyjątek ten obejmuje również inne jednostki instytucjonalne, które należy uznać za emerytalno-rentowe systemy zabezpieczenia społecznego, o których mowa w pkt 17.43 załącznika A do rozporządzenia ESA, mimo, że nie spełniają wszystkich wymogów określonych w pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia ESA?

6. a) Czy pojęcie instytucji rządowej i samorządowej w załączniku A pkt 2.117 lit. b) i pkt 17.43 rozporządzenia ESA odnosi się tylko do odpowiedniego organu założycielskiego, czy też obejmuje również prawnie niezależne instytucje emerytalno-rentowe z prawem do samodzielnego zarządu i własnej rachunkowości, które są zorganizowane na zasadzie obowiązkowego członkostwa i finansowane ze składek?

Jeśli to drugie stanowi prawidłową odpowiedź:

- b) Czy zatwierdzenie składek i świadczeń, o którym mowa w pkt 2.117 lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA oznacza ustalenie kwotowe, czy też wystarczy, że ustawa określa minimalne ryzyka, które co najmniej mają być objęte ubezpieczeniem, oraz minimalny poziom ubezpieczenia, jak również reguluje zasady i granice pobierania składek, ale wyliczanie składek i ustalanie świadczeń w tych ramach pozostawi instytucji emerytalno-rentowej?
- c) Czy pojęcie jednostki rządowej i samorządowej w rozumieniu pkt 20.39 załącznika A do rozporządzenia ESA obejmuje jedynie jednostki instytucjonalne, które spełniają wszystkie wymogi z pkt 20.10 i 20.12 załącznika A do rozporządzenia ESA?

(¹) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231 z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2) (Dz.U. 2018, L 45, s. 3) w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 174, s. 1, zwanym dalej: „rozporządzeniem ESA”).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire de
Marseille (Francja) w dniu 16 grudnia 2022 r. – Procureur de la République/OP**

(Sprawa C-763/22)

(2023/C 112/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal judiciaire de Marseille

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Strona przeciwna: OP

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (¹) stoi na przeszkodzie temu, aby ustawodawstwo państwa członkowskiego przyznawało kompetencję do decydowania o tym, czy należy wykonać europejski nakaz aresztowania, czy pozostający z nim w zbiegu wniosek o ekstradycję wystosowany przez państwo trzecie, organowi rządowemu bez możliwości zaskarżenia takiej decyzji?

(¹) Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München
(Niemcy) w dniu 16 grudnia 2022 r. – WD/Allane SE**

(Sprawa C-766/22)

(2023/C 112/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: WD

Strona pozwana: Allane SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowy leasingu na kilometry dotyczące pojazdu silnikowego zawierane z konsumentem na okres 24 miesięcy stanowią usługi w zakresie „najmu samochodów” i w związku z tym są objęte wyjątkiem od prawa odstąpienia od umów zawieranych na odległość zgodnie z art. 16 lit. l) dyrektywy 2011/83/UE ⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze prejudycjalne:

Czy umowy leasingu na kilometry dotyczące pojazdu silnikowego zawarte z konsumentem stanowią umowy o usługi finansowe w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2002/65/WE ⁽²⁾, który został przejęty przez art. 2 pkt 12 dyrektywy 2011/83?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EEG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz.U. 2002, L 271, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Austria) w dniu 19 grudnia 2022 r. – Bundesarbeitskammer/HDI Global SE

(Sprawa C-771/22)

(2023/C 112/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bundesarbeitskammer

Strona pozwana: HDI Global SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EEG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną tylko wtedy, gdy impreza nie dochodzi do skutku się ze względu na niewypłacalność, czy też ochroną objęte są również płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora przed ogłoszeniem niewypłacalności, jeżeli przed wystąpieniem niewypłacalności podróżny rozwiązał umowę z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej dyrektywy 2015/2302?
- 2) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EEG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną, w sytuacji gdy podróżny zrezygnował z imprezy turystycznej jeszcze przed wystąpieniem niewypłacalności, z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej powyżej dyrektywy [...] 2015/2302, jednak niewypłacalność wystąpiła podczas trwania zarezerwowanej imprezy?

- 3) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną, w sytuacji gdy podróżny zrezygnował z imprezy turystycznej jeszcze przed wystąpieniem niewypłacalności z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej powyżej dyrektywy [...] 2015/2302, a niewypłacalność organizatora została spowodowana przez te nadzwyczajne okoliczności?

(¹) Dz.U. 2015, L 326, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg
(Niemcy) w dniu 21 grudnia 2022 r. – JX/FTI Touristik GmbH**

(Sprawa C-774/22, FTI Touristik)

(2023/C 112/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JX

Strona pozwana: FTI Touristik GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 (¹) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że reguluje on nie tylko jurysdykcję międzynarodową, lecz zawiera również normę dotyczącą właściwości miejscowej sądów krajowych w sprawach z zakresu umów o podróż, która to norma wiąże sąd, przed którym wytoczono powództwo, jeżeli zarówno konsument jako podróżny, jak i jego kontrahent będący organizatorem podróży mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym samym państwie członkowskim, a miejsce przeznaczenia podróży nie znajduje się w owym państwie członkowskim, lecz za granicą („fałszywe sytuacje wewnętrzne”), w związku z czym konsument, niezależnie od krajowych przepisów dotyczących właściwości, może dochodzić od organizatora podróży praw wynikających z umowy przed sądem swojego miejsca zamieszkania?

(¹) Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 22 grudnia 2022 r. – flightright GmbH/ TAP Portugal**

(Sprawa C-778/22, flightright)

(2023/C 112/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: flightright GmbH

Strona pozwana: TAP Portugal

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy musi zaoferować pasażerowi, który nie zdążył na lot łączony z powodu nadzwyczajnych okoliczności, najwcześniejszy możliwy transport zastępczy – połączenie z przesiadkami bez „Check-Through” (odprawy do miejsca docelowego) – dzięki któremu pasażerowie dotrą do miejsca przeznaczenia 5 godzin i 15 minut wcześniej niż w przypadku późniejszego bezpośredniego połączenia następnego dnia, ale nadal z opóźnieniem 18 godzin i 15 minut i w przypadku którego muszą ponadto skorzystać z trzech lotów zamiast jednego bezpośredniego, odebrać swój bagaż na obu lotniskach przesiadkowych, opuścić strefę odlotów i ponownie odprawić się na nowe loty każdorazowo na dwie godziny przed planowaną godziną odlotu, nadać swój bagaż, a następnie przejść przez kontrolę bezpieczeństwa, przy czym dwa z tych lotów są obsługiwane przez brazylijskie krajowe linie lotnicze, z których jedna jest tzw. „tanią linią lotniczą”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 października 2022 r. w sprawie T-242/17 RENV, SC/Eulex Kosovo, wniesione w dniu 27 grudnia 2022 r. przez Eulex Kosovo

(Sprawa C-785/22 P)

(2023/C 112/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eulex Kosovo (przedstawiciele: L.-G. Wigemark, pełnomocnik, oraz adwokat E. Raoult)

Druga strona postępowania: SC

Żądania wnoszącego odwołanie

- przyjęcie odwołania do rozpoznania i uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- oddalenie żądania w całości;
- obciążenie SC kosztami postępowania w sprawach T-242/17, C-730/18, T-242/17 RENV oraz kosztami niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie przedstawia szereg uwag odnoszących się do zaskarżonego wyroku:

- uwagi na temat rozważań Sądu dotyczących dopuszczalności żądania SC;
 - uwagi na temat ustaleń Sądu w wyroku zaocznym na temat właściwości Sądu oraz dopuszczalności skargi SC;
 - zarzuty wobec oceny Sądu co do istoty żądania; oraz
 - uwagi na temat ustaleń Sądu dotyczących żądania odszkodowawczego SC.
-

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 stycznia 2023 r. – ojciec/matka

(Sprawa C-35/23, Greislzel ⁽¹⁾)

(2023/C 112/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca i strona wnosząca środek odwoławczy: ojciec

Strona przeciwna i druga strona postępowania odwoławczego: matka

Uczestnik: dziecko L, adwokat (osoba reprezentująca interes dziecka)

Pytania prejudycjalne

W jakim zakresie mechanizm regulacyjny ujęty w art. 10 i art. 11 rozporządzenia nr 2201/2003 ⁽²⁾ Bruksela IIa ogranicza się do postępowań prowadzonych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej?

A konkretnie:

1. Czy art. 10 rozporządzenia Bruksela IIa znajduje zastosowanie – co skutkuje utrzymaniem jurysdykcji sądów w dotychczasowym państwie pobytu – jeżeli przed uprowadzeniem dziecko miało zwykły pobyt w państwie członkowskim Unii Europejskiej (Niemczech), a postępowanie w sprawie powrotu dziecka na podstawie konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę toczy się między państwem członkowskim Unii Europejskiej (Polską) a państwem trzecim (Szwajcarią) i w postępowaniu tym odmówiono powrotu dziecka?

W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

2. Jakie wymogi obowiązują w odniesieniu do podniesienia okoliczności utrzymania jurysdykcji w ramach art. 10 lit. b) pkt i) rozporządzenia Bruksela IIa?
3. Czy art. 11 ust. 6–8 rozporządzenia Bruksela IIa znajdują zastosowanie również w wypadku prowadzenia postępowania w sprawie powrotu dziecka na podstawie konwencji haskiej dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę między państwem trzecim a państwem członkowskim Unii Europejskiej jako państwem schronienia, jeżeli przed uprowadzeniem dziecko miało zwykły pobyt w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Niniejsza sprawa jest oznaczona fikcyjną nazwą, która nie odpowiada prawdziwemu nazwisku uczestnika postępowania.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 listopada 2022 r. w sprawach połączonych T-316/14 RENV i T-148/19, PPK/Rada, wniesione w dniu 27 stycznia 2023 r. przez Kurdistan Workers' Party (PKK)

(Sprawa C-44/23 P)

(2023/C 112/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Kurdistan Workers' Party (PKK) (przedstawiciele: adwokaci A.M. van Eik, T. Buruma)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. w sprawach połączonych T-316/14 RENV i T-148/19 w zakresie, w jakim oddalano w nim skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/513 ⁽¹⁾ z dnia 26 marca 2015 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1325 ⁽²⁾ z dnia 31 lipca 2015 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/2425 ⁽³⁾ z dnia 21 grudnia 2015 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/1127 ⁽⁴⁾ z dnia 12 lipca 2016 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/150 ⁽⁵⁾ z dnia 27 stycznia 2017 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1420 ⁽⁶⁾ z dnia 4 sierpnia 2017 r., decyzji Rady (WPZiB) 2019/25 ⁽⁷⁾ z dnia 8 stycznia 2019 r. oraz decyzji Rady (WPZiB) 2019/1341 ⁽⁸⁾ z dnia 8 sierpnia 2019 r. w zakresie, w jakim dotyczą one PKK (znanej również pod nazwami KADEK i KONGRA-GEL);
- wydanie ostatecznego orzeczenia w kwestiach będących przedmiotem niniejszego odwołania i stwierdzenie nieważności tych rozporządzeń wykonawczych i decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one PKK (znanej również pod nazwami KADEK i KONGRA-GEL);
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z niniejszym odwołaniem oraz z postępowaniem w sprawach połączonych T-316/14 RENV i T-148/19 wraz z odsetkami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że w zaskarżonym wyroku Sąd popełnił błędy w następujących kwestiach:

- I. Sąd naruszył prawo w odniesieniu do art. 1 ust. 3 akapit pierwszy wspólnego stanowiska 2001/931 ⁽⁹⁾ (zwanego dalej „WS 931”), w szczególności co się tyczy dokonanej w wyroku wykładni „celów” i zastosowania tego przepisu w niniejszej sprawie. Sąd błędnie uznał, że należy oddalić zarzut dotyczący naruszenia art. 1 ust. 3 WS 931.
- II. Sąd błędnie orzekł, że Rada mogła oprzeć się na decyzji ministra spraw wewnętrznych Zjednoczonego Królestwa z dnia 29 marca 2001 r. (zwanego dalej „decyzja UK 2001 r.”) jako decyzji w rozumieniu art. 1 ust. 4 WS 931, ponieważ nie jest jasne, czy wydarzenia wskazane w uzasadnieniach w związku z decyzją UK z 2001 r. leżą u podstaw decyzji UK z 2001 r., wydarzenia te nie są już aktualne i nie pozwalają na stwierdzenie, że wnosząca odwołanie jest grupą terrorystyczną w rozumieniu tego przepisu. Sąd błędnie uznał, że należy oddalić zarzut dotyczący naruszenia art. 1 ust. 3 i art. 1 ust. 4 WS 931 w zakresie, w jakim zaskarżone środki zostały oparte na decyzji UK z 2001 r.
- III. Sąd błędnie orzekł, że w ramach dokonanego przez Radę przeglądu dochowano obowiązków wynikających z art. 1 ust. 6 WS 931, że został on przeprowadzony w należytej formie oraz że zarzut wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym art. 1 ust. 6 został naruszony przez Radę, należy oddalić w odniesieniu do aktów z lat 2015–2017 i decyzji z 2019 r.
- IV. Sąd naruszył prawo w odniesieniu do zasady proporcjonalności i błędnie zastosował ją w niniejszej sprawie.

V. Sąd błędnie uznał, że Rada spełniła obowiązek uzasadnienia.

-
- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/513 z dnia 26 marca 2015 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 790/2014 (Dz.U. 2015, L 82, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1325 z dnia 31 lipca 2015 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/513 (Dz.U. 2015, L 206, s. 12).
- (³) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/2425 z dnia 21 grudnia 2015 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1325 (Dz.U. 2015, L 334, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/1127 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2425 (Dz.U. 2016, L 188, s. 1).
- (⁵) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/150 z dnia 27 stycznia 2017 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1127 (Dz.U. 2017, L 23, s. 3).
- (⁶) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/1420 z dnia 4 sierpnia 2017 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/150 (Dz.U. 2017, L 204, s. 3).
- (⁷) Decyzja Rady (WPZiB) 2019/25 z dnia 8 stycznia 2019 r. dotycząca zmiany oraz aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/CFSP w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, i uchylenia decyzji (WPZiB) 2018/1084 (Dz.U. 2019, L 6, s. 6).
- (⁸) Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1341 z dnia 8 sierpnia 2019 r. aktualizująca listę osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu oraz uchylająca decyzję (WPZiB) 2019/25 (Dz.U. 2019, L 209, s. 15).
- (⁹) Wspólne stanowisko z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. 2001, L 344, s. 93).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin – Niemcy) – PM/Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung, przy udziale: CM

(Sprawa C-304/22 (¹), PM)

(2023/C 112/37)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 318 z 22.08.2022 r.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Aquind i in./Komisja

(Sprawa T-295/20) ⁽¹⁾

[Energia – Transeuropejska infrastruktura energetyczna – Rozporządzenie (UE) nr 347/2013 – Rozporządzenie delegowane zmieniające listę projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania – Artykuł 172 akapit drugi TFUE – Odmowa zatwierdzenia przez państwo członkowskie projektu elektroenergetycznego połączenia międzysystemowego w celu przyznania mu statusu projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania – Niewpisanie projektu przez Komisję na zmienioną listę – Obowiązek uzasadnienia – Zasada dobrej administracji – Równość traktowania – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania – Proporcjonalność – Artykuł 10 Traktatu Karty Energetycznej]

(2023/C 112/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aquind Ltd (Wallsend, Zjednoczone Królestwo), Aquind SAS (Rouen, Francja), Aquind Energy Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Goldberg, C. Davis, J. Bille, solicitors, oraz adwokat E. White)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i B. De Meester, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller i S. Costanzo, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Ruiz Sánchez, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: A.-L. Desjonquères, A. Daniel, W. Zemamta i R. Bénard, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/389 z dnia 31 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (Dz.U. 2020, L 74, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Aquind Ltd, Aquind SAS i Aquind Energy Sàrl zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Carpatair/Komisja(Sprawa T-522/20) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Sektor lotniczy – Środki wdrożone przez Rumunię na rzecz portu lotniczego w Timișoarze – Środki wdrożone przez port lotniczy w Timișoarze na rzecz spółki Wizz Air i przedsiębiorstw lotniczych korzystających z tego portu lotniczego – Decyzja stwierdzająca częściowo brak pomocy państwa dla portu lotniczego w Timișoarze i dla korzystających z niego przedsiębiorstw lotniczych – Opłaty lotniskowe – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt regulacyjny – Indywidualne oddziaływanie – Istotny wpływ na pozycję konkurencyjną – Bezpośrednie oddziaływanie – Interes prawny – Dopuszczalność – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Selektywny charakter – Korzyść – Kryterium podmiotu prywatnego]

(2023/C 112/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carpatair SA (Timișoara, Rumunia) (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Andrés i A. Manzanegue Valverde)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Tomat i C. Georgieva, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis), Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara – Traian Vuia” SA (AITTV) (Ghiroda, Rumunia) (przedstawiciele: V. Power i R. Hourihan, solicitors)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2021/1428 z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA. 31662 – C/2011 (ex NN/2011) wdrożonej przez Rumunię na rzecz międzynarodowego portu lotniczego w Timișoarze – Wizz Air (Dz.U. 2021, L 308, s. 1) w zakresie, w jakim stwierdza ona, że niektóre środki nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 decyzji Komisji (UE) 2021/1428 z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA. 31662 – C/2011 (ex NN/2011) wdrożonej przez Rumunię na rzecz międzynarodowego portu lotniczego w Timișoarze – Wizz Air w zakresie, w jakim stwierdza on, że opłaty lotniskowe ogłoszone w zbiorze informacji lotniczych z 2010 r. oraz umowy zawarte pomiędzy Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara – Traian Vuia” SA (AITTV) a Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) w 2008 r. (w tym aneksy do tych umów z 2010 r.) nie stanowią pomocy państwa.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Carpatair SA.
- 3) Wizz Air Hungary i AITTV pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 378 z 9.11.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – PBL i WA/Komisja(Sprawa T-538/21) ⁽¹⁾**[Pomoc państwa – Pomoc na rzecz klubu piłkarskiego – Odmowa zarejestrowania skargi wniesionej do Komisji przez członka klubu piłkarskiego – Status zainteresowanej strony]**

(2023/C 112/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, Francja) i WA (przedstawiciel: J. Branco, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze skarżący żądają na podstawie art. 263 TFUE z jednej strony stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o sygnaturze COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342) z dnia 1 września 2021 r. dotyczącej statusu skargi wniesionej do Komisji w odniesieniu do zarzucanej pomocy państwa przyznanej na rzecz klubu piłkarskiego Paris Saint-Germain (SA.64489), a z drugiej strony wydania szeregu nakazów wobec Komisji Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, France) i WA zostają obciążeni kosztami, w tym kosztami postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – UniSkin/EUIPO – Unicskin (UNISKIN by Dr. Søren Frankild)(Sprawa T-787/21) ⁽¹⁾**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego UNISKIN by Dr. Søren Frankild – Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy UNICSKIN YOUR EFFECTIVE SOLUTION – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo towarów i usług – Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2023/C 112/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UniSkin ApS (Silkeborg, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Hoffgaard Rasmussen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Śliwińska i T. Frydendahl, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Unicskin, SL (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 października 2021 r. (sprawa R 771/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) UniSkin ApS zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Bensoussan/EUIPO – Lulu’s Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)

(Sprawa T-24/22) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego LOULOU STUDIO – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy LULU’S – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2023/C 112/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ugo Bensoussan (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokat V. Bouchara i A. Maier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: T. Frydendahl, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Lulu’s Fashion Lounge LLC (Chico, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokat C. Bercial Arias, K. Dimidjian-Lecompte i K. Henry)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 12 listopada 2021 r. (sprawa R 480/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ugo Bensoussan zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 138 z 28.3.2022.

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2023 r. – Sport1/EUIPO – SFR (SFR SPORT1)(Sprawa T-141/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SFR SPORT 1 – Wcześniejsze graficzne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe sport1 – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania – Współzależność czynników]

(2023/C 112/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sport1 GmbH (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Krekel i C. Otto)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Société française du radiotelephone – SFR (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Pasquier)

Przedmiot

W swojej skardze opartej na art. 263 TFUE, skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 10 grudnia 2020 r. (sprawa R 2329/2020-1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się częściową nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 10 grudnia 2020 r. (sprawa R 2329/2020-1) w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza uznała, że nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do usług oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym, o których mowa w pkt 42–44 i 52–61 tej decyzji.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Sport1 GmbH.
- 4) Société française du radiotéléphone – SFR pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.5.22.

Postanowienie Sądu z dnia 9 lutego 2023 r. – Folkertsma/Komisja(Sprawa T-778/21) ⁽¹⁾

[Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie – Umowa dotycząca pomocy technicznej w celu wsparcia transformacji w Bangsamoro (Subatra) – Żądanie Komisji mające na celu zastąpienie skarżącego jako eksperta – Rozwiązanie umowy między wybranym oferentem a skarżącym – Odpowiedzialność pozaumowna – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom – Związek przyczynowy – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2023/C 112/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rommert Folkertsma (Zierikzee, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i P. Baudoux)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito i T. Van Noyen, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 268 TFUE skarżący żąda naprawienia szkody finansowej i krzywdy, jakich miał doznać w następstwie żądania Komisji Europejskiej dotyczącego zastąpienia go jako eksperta w ramach projektu pomocy technicznej Unii Europejskiej udzielanej Republice Filipin.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rommert Folkertsma zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 84 z 21.2.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2023 r. – Euranimi/Komisja

(Sprawa T-81/22) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Dumping – Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji – Ostateczne cło antidumpingowe – Brak indywidualnego oddziaływania – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Niedopuszczalność]

(2023/C 112/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck i G. Luengo, pełnomocnicy)

Przedmiot

W swojej skardze strona skarżąca, będąca stowarzyszeniem reprezentującym interesy europejskich importerów, dystrybutorów, sprzedawców i przetwórców stali niestopowej, stali nierdzewnej oraz wyrobów metalowych, wnosi na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2012 z dnia 17 listopada 2021 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. 2021, L 410, s. 153).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosku Association Européenne de l'Acier (Eurofer) o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.

- 3) European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 4) Euranimi, Komisja Europejska oraz Eurofer pokrywają własne koszty związane z wnioskiem Eurofer o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 148 z 4.4.2022.

**Postanowienie prezesa Sądu z dnia 1 lutego 2023 r. – Grodno Azot i Khimvolokno Plant/Rada
(Sprawa T 117/22 R)**

**[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa –
Środki ograniczające podjęte w związku z sytuacją na Białorusi – Wniosek o zawieszenie wykonania –
Brak pilnego charakteru]**

(2023/C 112/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Grodno Azot AAT (Grodno, Białoruś), Khimvolokno Plant (Grodno) (przedstawiciele: adwokaci N. Tuominen i L. Engelen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Boggio Tomasaz i A. Antoniadis, pełnomocnicy)

Przedmiot

We wniosku opartym na art. 278 i 279 TFUE skarżące wnoszą o zawieszenie wykonania decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2021/2125 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi (Dz.U. 2021, L 430 I, s. 16) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/2124 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. 2021, L 430 I, s. 1) w zakresie, w jakim akty te ich dotyczą.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Postanowienie Sądu z dnia 30 stycznia 2023 r. – Beijing Unicorn Technology/EUIPO – WD Plus
(Przedstawienie okręgu z dwoma ostrymi szpicami)**

(Sprawa T-631/22) (¹)

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu –
Umorzenie postępowania]**

(2023/C 112/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beijing Unicorn Technology Co. Ltd (Beijing, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Brandstätter i S. Clotten)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: WD Plus GmbH (Hanower, Niemcy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) z dnia 26 lipca 2022 r. (sprawa R 246/2022-2).

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Beijing Unicorn Technology Co. Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO).

(¹) Dz.U. C 463 z 5.12.2022.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2023 r. – Stevi i The New York Times/Komisja

(Sprawa T-36/23)

(2023/C 112/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Matina STEVI (Bruksela, Belgia), The New York Times Company (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: B. Kloostra, adwokat)

Strona pozwana: Komisja

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 8371 final z dnia 15 listopada 2022 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), a w szczególności jego art. 3 ust. 1, a także naruszenia art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Stosując pozaprawny argument oparty na art. 7 ust. 1 decyzji Komisji (UE) 2021/2121 (²) Komisja niezgodnie z prawem odrzuciła rozporządzenie nr 1049/2001, a w szczególności jego art. 3 lit. a), uznając, że niezarejestrowanych wiadomości SMS nie uznaje się za dokumenty na mocy rozporządzenia nr 1049/2001, lub nie stosując art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 do żądanych informacji, naruszając również prawo podstawowe do otrzymania informacji chronione na mocy art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1049/2001, a w szczególności jego art. 2 ust. 3.

Stosując pozaprawny argument oparty na art. 7 ust. 1 decyzji 2021/2121, Komisja niezgodnie z prawem odrzuciła art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001, uznając, że niezarejestrowanych wiadomości SMS nie uznaje się za dokumenty przechowywane przez Komisję na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001, lub interpretując art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 jako prowadzący do wniosku, że żądane informacje nie znajdują się w posiadaniu Komisji.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku uzasadnienia.

W zaskarżonej decyzji Komisja twierdzi bez żadnego uzasadnienia, że żądane informacje nie istnieją, przecząc przewodniczącej Komisji bez jakiegokolwiek podstawy, co stanowi przypadek niewłaściwej administracji.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

(²) Decyzja Komisji (UE) 2021/2121 z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie zarządzania zapisami i materiałów archiwalnych (Dz.U. 2021, L 430, s. 30).

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2023 r. – Pollen + Grace/EUIPO – Grace Foods (POLLEN + GRACE)

(Sprawa T-41/23)

(2023/C 112/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pollen + Grace Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: P. Johnson, barrister at law, i L. Buckley, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grace Foods Ltd (Castries, Saint Lucia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego POLLEN + GRACE – zgłoszenie nr 17 099 623

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie R 1815/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- orzeczenie, że EUIPO i Grace Foods Ltd pokrywają własne koszty, i obciążenie ich kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2023 r. – Kaili/Parlament i Prokuratura Europejska**(Sprawa T-46/23)**

(2023/C 112/50)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Eva Kaili (Ixelles, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Prokuratura Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Prokuratora Generalnego z dnia 15 grudnia 2022 r., na mocy której złożył on wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 10 stycznia 2023 r. w sprawie ogłoszenia tego wniosku na posiedzeniu plenarnym Parlamentu i przekazania go Komisji Prawnej;
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uprawnień Europejskiego Prokuratora Generalnego do wydania zaskarżonego aktu: zgodnie z art. 9 regulaminu Parlamentu Europejskiego w wersji obowiązującej w momencie, w którym Europejski Prokurator Generalny wydał swoją decyzję w dniu 15 grudnia 2022 r. jedynie państwa członkowskie były uprawnione do podjęcia takiej decyzji. W konsekwencji Europejski Prokurator Generalny wydał decyzję z dnia 15 grudnia 2022 r. nie mając uprawnień do jej wydania.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia dwóch istotnych wymogów proceduralnych:
 - brak uzasadnienia: akt wydany przez Europejskiego Prokuratora Generalnego nie określa (i) czy skarżący został schwytany na gorącym uczynku i (ii) czy przywileje i immunitety skarżącego stoją na przeszkodzie przeprowadzeniu dochodzenia w sprawie zarzucanych nieprawidłowości;
 - naruszenie prawa do obrony: ani Europejski Prokurator Generalny, ani przewodniczący Parlamentu Europejskiego nie zezwolili skarżącemu na uzyskanie kopii dokumentów, na których oparli swoje decyzje. Ponadto, skarżący nie został wysłuchany przed wydaniem zaskarżonych aktów.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku wystarczającego i odpowiedniego uzasadnienia z naruszeniem art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej⁽¹⁾ lub naruszenia przepisów tego rozporządzenia oraz zasady niedziałania prawa wstecz.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady demokracji i prawa do rzetelnego procesu.

(¹) Dz.U. 2017, L 283, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2023 r. – Vinet Miłosz Jeleń/EUIPO – The Animal Store, Food and Accessories (WILD INSPIRED)

(Sprawa T-47/23)

(2023/C 112/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vinet Miłosz Jeleń (Mszalnica, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Bac-Matuszewska)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The Animal Store, Food and Accessories, SL (Walencja, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego WILD INSPIRED – zgłoszenie nr 18 334 973

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie R 1299/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – Olive Line International/EUIPO – Santa Rita Harinas (SANTARRITA)

(Sprawa T-52/23)

(2023/C 112/52)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Olive Line International, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat K. Guridi Sedlak)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Santa Rita Harinas, SLU (Loranca de Tajuña, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SANTARRITA – zgłoszenie nr 18 236 520

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2022 r. w sprawie R 577/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i orzeczenie, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych, ponieważ współpозwana, będąca właścicielką znaku towarowego powołanego w sprzeciwie, nie wykazała minimalnego i rzeczywistego używania swojego oznaczenia dla towarów: cebule smażone;
- posiłkowo i dodatkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i orzeczenie, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych w odniesieniu do towarów: oliwki przetworzone i cebule smażone;
- obciążenie kosztami postępowania EUIPO i strony przeciwnej, jeżeli weźmie udział w niniejszym postępowaniu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – TVR Automotive/EUIPO – TVR Italia (TVR)

(Sprawa T-53/23)

(2023/C 112/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: TVR Automotive Ltd (Walliswood, Zjednoczone Królestwo (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i H. Hartwig)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: TVR Italia Srl (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „TVR”– zgłoszenie nr 12 185 922

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 listopada 2022 r. w sprawie R 1493/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i TVR Italia S.R.L, jeśli wstąpi do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – Tiendanimal/EUIPO – Salvana Tiernahrung (SALVAJE)

(Sprawa T-55/23)

(2023/C 112/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL (Malaga, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Correa Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Salvana Tiernahrung GmbH (Klein Offenseth-Sparrieshoop, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy SALVAJE – zgłoszenie nr 14 882 666

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 listopada 2022 r. w sprawie R 2192/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz odmowę rejestracji zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 14 882 666 SALVAJE (i wzoru) dla klasy 31 i części usług w klasie 35; oraz
- obciążenie strony pozwanej i Salvana Tiernahrung GmbH, w przypadku wstąpienia przez nią do postępowania w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2023 r. – Laboratorios Ern/EUIPO – Ahlberg Dollarstore (A'PEAL)**(Sprawa T-56/23)**

(2023/C 112/55)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Guerras Mazón)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Ahlberg Dollarstore AB (Kista, Szwecja)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy A'PEAL – zgłoszenie nr 18 337 467*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 listopada 2022 r. w sprawie R 911/2022-1**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia spornego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich towarów w klasach 3 i 5;
- obciążenie EUIPO i Ahlberg Dollarstore AB – w przypadku gdyby spółka ta zdecydowała się wstąpić do postępowania w charakterze interwenienta – kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2023 r. – Goldair Tourism/UIPO – Gkolemis Etaireia (Goldair Tourism)**(Sprawa T-57/23)**

(2023/C 112/56)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Goldair Tourism Touristikes Epicheiriseis AE (Peania, Grecja) (przedstawiciel: adwokat E. Ventouri)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Gkolemis Etaireia Aeroporikon Exypiretiseon AE (Amarusion, Grecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Goldair Tourism” – unijny znak towarowy nr 18 275 928

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie R 1385/2022-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, która jej dotyczy, to jest w zakresie, w jakim uwzględniono wniosek o unieważnienie.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2023 r. – Supermac’s/EUIPO – McDonald’s International Property (BIG MAC)

(Sprawa T-58/23)

(2023/C 112/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Supermac’s (Holdings) Ltd (Galway, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Fuhrmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: McDonald’s International Property Co. Ltd (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „BIG MAC” – unijny znak towarowy nr 62 638

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie R 543/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 1 sentencji zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on:
 - „żywności przygotowywanej z mięsa i wyrobów drobiowych, kanapek z mięsem, kanapek zawierających kurczaka”, należących do klasy 29 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami;

- „kanapek, kanapek zawierających kurczaka”, należących do klasy 30;
- „usług dostarczanych do lub związanych z prowadzeniem restauracji i innych obiektów oferujących żywność i napoje gotowe do spożycia i zakupu w obiektach podjazdowych; przygotowywania posiłków na wynos” należących do klasy 42;
- zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, aby odwołanie wniesione przez McDonalds'a zostało oddalone w odniesieniu do wszystkich towarów i usług, z wyjątkiem „kanapek z mięsem” należących do klasy 30;
- obciążenie EUIPO i, na wypadek przystąpienia do sprawy w charakterze interwenienta McDonalds'a, spółki McDonald's International Property Company, Ltd. kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2023 r. – DEC Technologies/EUIPO – Tehnoexport (DEC FLEXIBLE TECHNOLOGIES)

(Sprawa T-59/23)

(2023/C 112/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: DEC Technologies BV (Enschede, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat R. Brtko)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tehnoexport d.o.o. (Indjija, Serbia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy DEC FLEXIBLE TECHNOLOGIES – zgłoszenie nr 18 194 573

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 grudnia 2022 r. w sprawie R 2009/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2023 r. – Ilovepdf/EUIPO (ILOVEPDF)**(Sprawa T-60/23)**

(2023/C 112/59)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Ilovepdf, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Oriol Asensio)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy ILOVEPDF – zgłoszenie nr 18 142 577*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie R 641/2021-5**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji (oraz o uchylenie spornej decyzji z dnia 12 lutego 2021 r.) i wydanie nowej decyzji, która zastąpi poprzednie, nadającej dalszy bieg procedurze opublikowania zgłoszonego oznaczenia w Biuletynie Znaków Towarowych Unii Europejskiej w celu zarejestrowania zgłoszonego oznaczenia ILOVEPDF wraz z obciążeniem EUIPO powstałymi kosztami i nakazaniem mu zwrotu opłat wniesionych na rzecz EUIPO w związku z odwołaniem wniesionym do Izby Odwoławczej EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Nierozstrzygnięcie istotnej kwestii procesowej wstępnej względem dokonania kontroli decyzji i powstałej po powtórzeniu podstaw odmowy rejestracji, która to kwestia nie została poruszona w decyzji Izby Odwoławczej EUIPO;
- Naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2023 r. – Ona Investigación/EUIPO – Formdiet (BIOPÔLE)**(Sprawa T-61/23)**

(2023/C 112/60)

*Język skargi: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Ona Investigación, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat T. Villate Consonni)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Formdiet, SA (Alcarras, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy BIOPÔLE – zgłoszenie nr 18 157 716

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 listopada 2022 r. w sprawie R 1097/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o wydanie wyroku uwzględniającego żądania strony skarżącej i odrzucającego zgłoszenie spornego znaku towarowego.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2023 r. – Aesculap/EUIPO – Aeneas (AESKUCARE Food Intolerance)

(Sprawa T-64/23)

(2023/C 112/61)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aesculap AG (Tuttlingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aeneas GmbH & Co. KG (Wendelsheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego AESKUCARE Food Intolerance – zgłoszenie nr 17 918 102

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie R 21/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchyla ona decyzję Wydziału Sprzeciwów EUIPO z dnia 30 listopada 2021 r. i oddala sprzeciw dla zgłaszanych towarów i usług z klas 5, 42 i 44;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem, a interwenienta kosztami postępowania przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2023 r. – Aesculap/EUIPO – Aeneas (AESKUCARE)**(Sprawa T-65/23)**

(2023/C 112/62)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Aesculap AG (Tuttlingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Aeneas GmbH & Co. KG (Wendelsheim, Niemcy)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego AESKUCARE – zgłoszenie nr 17 789 025*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 listopada 2022 r. w sprawie R 18/2022-2**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchyla ona decyzję Wydziału Sprzeciwów EUIPO z dnia 30 listopada 2021 r. i oddala sprzeciw dla zgłaszanych towarów i usług z klas 5, 42 i 44;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem, a interwenienta kosztami postępowania przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2023 r. – Aesculap/EUIPO – Aeneas (AESKUCARE Allergy)**(Sprawa T-66/23)**

(2023/C 112/63)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Aesculap AG (Tuttlingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Aeneas GmbH & Co. KG (Wendelsheim, Niemcy)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego AESKUCARE Allergy – zgłoszenie nr 17 917 493

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie R 20/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchyla ona decyzję Wydziału Sprzeciwów EUIPO z dnia 30 listopada 2021 r. i oddala sprzeciw dla zgłaszanych towarów i usług z klas 5, 42 i 44;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem, a interwenienta kosztami postępowania przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2023 r. – DEC Technologies/EUIPO – Tehnoexport (Przedstawianie kwadratu z zaokrąglonymi liniami)

(Sprawa T- 68/23)

(2023/C 112/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: DEC Technologies BV (Enschede, Niderlandy) (przedstawiciel: **adwokat** R. Brtka)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tehnoexport d.o.o. (Indjija, Serbia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie kwadratu z zaokrąglonymi liniami) – unijny znak towarowy nr 18 124 427

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 listopada 2022 r. w sprawie R 2012/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL